

BOXER

(DEUTSCHER BOXER)

Oprindelsesland: Tyskland

- Anvendelse:** Ledsagehund, beskyttelses- og brugshund.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 2 (Pinschere, Schnauzere, Molosser og Schweizer Sennenhunde), Sektion 2.1 (Molosser, racer af dogge-type). Med brugsprøve.
- Historie:** Som Boxerens umiddelbare forfader regnes den "Lille Bulbider" eller "Brabant Bulbideren". Datidens opdræt af bulbidere blev for det meste varetaget af jægerne, som anvendte dem til jagt. Deres opgave var at standse og fastholde vildtet, når det var indhentet af drivhundene, indtil jægeren nåede frem og nedlagde byttet. Til denne opgave måtte hunden have en så bred flab som muligt med brede kæber, for bedst at bide sig fast og holde grebet. En bulbider med disse egenskaber var bedst egnet til sin opgave og blev derfor brugt i avlen, som dengang kun var bestemt af hundenes duelighed og brugsformål. På denne måde foretog man gennem avlen en udvælgelse, der frembragte en bredsnudet hund med opadvendt næse.
- Helhedsindtryk:** Boxeren er en middelstor, glathåret, kraftigt bygget hund med kort, kvadratisk kropsbygning og stærke knogler. Muskulaturen er tør, kraftigt udviklet og træder plastisk frem. Bevægelserne er livlige, fulde af kraft og adel. Boxeren må ikke være plump eller klodset, men heller ikke spinkel eller myndeagtig.

(NB! Tegningen er fra før 1996 og viser derfor en kuperet hund)

- Proportioner:**
- a) Kropslængde / skulderhøjde : Bygningen er kvadratisk, dvs at en vandret linie hen over ryggen og to lodrette linier gennem hhv brystspidsen og sædebensknuderne sammen med underlaget danner et kvadrat.
 - b) Brystdybde / skulderhøjde : Brystet når ned til albuerne, og brystdybden udgør det halve af skulderhøjden.
 - c) Næseryggens længde / hovedets længde : Forholdet mellem længden af næseryggen og skallens længde er som 1 til 2 (målt fra næsespidsen til inderste øjenkrog, hhv fra øjenkrogen til nakkekuden).

Temperament: Boxeren skal være nervestærk, selvbevidst, rolig og ligevægtig. Dens væsen er af allerstørste vigtighed og kræver den omhyggeligste pleje. Dens hengivenhed og trofasthed over for sin herre og familien er – ligesom dens vagtsomhed og uforfærdede mod som beskytter – berømt fra gammel tid. I hjemmet er den fredelig, men mistroisk over for fremmede. Den er munter og venlig under leg, men frygtløs, hvis det bliver alvor. Den er let at træne på grund af sin villighed til at indordne sig, sin beslutsomhed og sit mod, sin naturlige skarphed og gode lugtesans. Den er fordringsløs og renlig og derfor behagelig og værdifuld både som familiehund og som vagthund, ledsage- eller tjenestehund. Dens karakter er redelig, uden falskhed eller lumskhed, også i en høj alder.

Hoved: Det er hovedet, der giver Boxeren dens særpæg. Det skal i sine proportioner svare til kroppen, og må hverken virke for let eller for tungt. Næsepartiet skal være så bredt og massivt som muligt. Hovedets skønhed beror på det harmoniske størrelsesforhold mellem næse- og skalleparti. Uanset hvorfra hovedet betragtes – forfra, ovenfra eller fra siden – skal næsepartiet altid stå i det rette forhold til skallen, dvs at det aldrig må virke for lille. Det skal være tørt, altså uden folder og rynker. Der dannes dog naturligt rynker i skallen når hunden er særligt opmærksom. Fra næseroden antydes rynker nedefter mod begge sider. Den mørke maske er begrænset til næsepartiet og skal tydeligt afvige fra hovedets farve, således at ansigtet ikke virker dystert.

Skalle : Skallen bør være mest muligt slank og kantet. Den er let hvælvet, hverken kugleagtigt kort eller flad, og ikke for bred, ligesom baghovedet ikke må være for højt. Pandefuren er kun svagt antydet og må især ikke være for dyb mellem øjnene.

Stop : Panden danner et tydelig stop mod næseryggen, der ikke må gå dybt ind i panden som hos en Bulldog, men heller ikke være faldende.

Næse : Næsen er bred og sort, ganske let opadvendt, med brede næsebor. Næsespidsen ligger noget højere end næseroden.

Næseparti : Næsepartiet er kraftigt udviklet i alle tre dimensioner, altså hverken spidst eller smalt, kort eller fladt. Dets form bestemmes af a) kæbernes form, b) hjørnetændernes placering og c) Læbernes beskaffenhed. Hjørnetænderne skal sidde så langt som muligt fra hinanden og have en god længde, hvorved næsepartiet afsluttes fortil i en bred, næsten kvadratisk flade, der danner en stump vinkel med næseryggen. Fortil hviler overlæbens rand mod underlæben. Den opadbøjede del af underkæben med underlæben (hagen) må fortil ikke rage påfaldende frem foran overlæben og slet ikke være skjult under den, men den skal både forfra og fra siden være godt markeret. Ved lukket mund må underkæbens fortænder og hjørnetænder ikke kunne ses, og det samme gælder for tungen. Spalten i overlæben er helt synlig.

Læber : Læberne fuldender næsepartiets form. Overlæben er tyk og kødfuld og udfylder det hulrum, der dannes på grund af den længere underkæbe, idet den bæres oppe af underkæbens hjørnetænder.

Kæber, bid : Underkæben rager frem foran overkæben og er let opadbuget. Boxeren har underbid. Overkæben er bred ved skallepartiet og bliver kun lidt smallere udefter. Tandsættet er kraftigt og sundt. Fortænderne er placeret så regelmæssigt som muligt i en lige linie, og hjørnetænderne sidder langt fra hinanden og har en god størrelse.

Kinder : Kinderne er veludviklede, svarende til de kraftige kæber, uden dog at være markant fremtrædende. De går snarere i en let bue over i næsepartiet.

- Øjne:** De mørke øjne er hverken for små, udstående eller dybtliggende. Udtrykket røber energi og intelligens, og blikket må hverken være truende eller stikkende. Øjenrandene skal være mørkfarvede.
- Ører:** De ukuperede ører har en passende størrelse og er ansat på siderne af det højeste parti på skallen. I hvilestilling ligger de ind mod kinderne og falder fremover med en tydelig fold, især når hunden er opmærksom.
- Hals:** Halsens overlinie forløber i en elegant bue fra den tydeligt markerede nakkeansats til manken. Den skal have rigelig længde og være rund og kraftig, muskuløs og tør.
- Krop:** Kvadratisk. Den er stillet på kraftige og lige ben.
- Manke : Skal være markeret.
- Ryg : Skal - indbefattet lændepartiet - være kort, fast og lige, bred og meget muskuløs.
- Kryds : Let hældende, fladt hvælvet og bredt. Bækkenet skal være langt og især hos tæver være bredt.
- Bryst : Brystkassen er dyb og når ned til albuerne. Brystdybden svarer til det halve af skulderhøjden. Veludviklet forbryst. Ribbenene er godt hvælvede, men ikke rundede i tøndeform, og strækker sig godt bagud.
- Underlinie : Forløber i en elegant kurve bagud. De korte, stramme flanker er let optrukne.
- Hale:** Hellere højt end lavt ansat. Halen er af normal længde og bevares ukuperet.
- Lemmer:**
- Forpart:** Set forfra skal forbenene være lige, stillet parallelt og have stærke knogler.
- Skuldre : Lange og skråtstillede, stramt forbundet med kroppen. De må ikke have alt for fyldig muskulatur.
- Overarm : Lang. Danner en ret vinkel med skulderbladet.
- Albuer : Hverken for stærkt indtrukne mod brystvæggen eller udstående.
- Underarm : Lodret og lang, med tør muskulatur.
- Håndrod : Kraftig og godt markeret, men ikke fortykket.
- Mellemhånd : Kort, stillet næsten lodret mod jorden.
- Forpoter : Små, runde og sluttede. Fyldige trædepuder med hård underside.
- Bagpart:** Med meget kraftig muskulatur, der er jernhård og træder meget plastisk frem. Set bagfra skal bagbenene være lige.
- Overlår : Langt og bredt. Vinklerne i hofte og knæ så lidt stumpede som muligt.
- Knæ : Skal i normal stand være placeret så langt fremme, at det berører en lodret linie fra hofteleddet til jorden.
- Underlår : Meget muskuløst.
- Haseled : Kraftigt og vel markeret, men ikke fortykket.
- Mellemfod : Kort, stillet med en lille hældning (95 til 100°) mod jorden.
- Bagpoter : Noget længere end forpoterne, sluttede. Fyldige trædepuder med hård underside.
- Bevægelse:** Livlig, fuld af kraft og adel.
- Hud:** Tør og elastisk, uden folder og rynker.
- Pels:**
- Hårlag : Kort og hårdt, glansfuldt og tæt tilliggende.
- Farve : Gul eller tigret. Gul forekommer i forskellige nuancer fra lyst gul til mørk dyrefarvet. De smukkeste nuancer (dvs de rødgyldne) ligger midt i skalaen. Sort maske. Den tigrede variant har gul grundfarve i de ovennævnte nuancer med mørke eller sorte striber, der følger ribbenenes retning. Grundfarve og striber skal tydeligt adskille sig fra hinanden. Hvide aftegninger skal i princippet ikke afvises – de kan tilmed være ganske tiltalende.

- Størrelse:** Skulderhøjde målt fra manken forbi albuen til jorden:
Hanner 57 til 63 cm, tæver 53 til 59 cm.
- Vægt :** Hanner: over 30 kg (ved en skulderhøjde på ca 60 cm)
Tæver: omkring 25 kg (ved en skulderhøjde på ca 56 cm)
- Fejl:** Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.
- Adfærd, karakter: Aggressiv, bidsk, lumsk, upålidelig, mangel på temperament, fejl.
- Hoved: Mangel på adel og udtryk. Mørkt (dystert) ansigt. Pinscher- eller Bulldoghoved. Savlen. Tænder eller tunge vises (ved lukket mund). Næseparti for spidst eller for let. Faldende næseryg. Brun, kødfarvet eller lys næse. Rovfugløjne. Ikke gennemfarvede blinkhinder. Ører (ukuperede) flagrende, halvt eller helt rejste, rosenører. Underkæben skæv eller vredet. Skævt bid. Forkert tandstilling. Svagt udviklet tandsæt. Dårligt tandsæt som følge af sygdom.
- Hals: Kort, tyk, med løs halshud.
- Krop: For bred og lav front. Nedsunken krop. Karperyg, svajryg, mager ryg. Lændeparti langt, smalt og brat indtrukket. Svag forbindelse mellem lænd og kryds. Hvælvet lænd. Affaldende kryds. Snævert bækken. Hængende bug. Indtrukne, hule flanker.
- Hale: Lavt ansat hale. Haleknæk.
- Forpart: Fransk forstilling. Løse skuldre. Løse albuer. Svag håndrod. Harepoter eller flade og spredte poter.
- Bagpart: Svag muskulatur. Stejl eller overvinklet bagpart. Krumme, hjulbenede, kohasede eller hasesnævne bagben. Vildtkløer. Harepoter eller flade og spredte poter.
NB! Fjernelse af vildtkløer er forbudt i Danmark.
- Bevægelse: Vraltende, med for lille rækkevidde, pasgang, stiv bevægelse.
- Pelsfarve: Masken dækker mere end næsepartiet. Striberne for tætliggende eller for få og utydelige. Sodet grundfarve. Sammenflydende farver. Uskønne, hvide aftegninger, som f eks hele hovedet eller den ene halvdel hvidt. Anderledes farvede eller hunde, hvis grundfarve for mere end 1/3 består af hvidt.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressivitet eller skyhed.
- Medfødt kort hale (stumphale).

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 9 JULI 2008

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

APRIL 2009